

תפ"ח 41309/12/14 - מדינת ישראל נגד ירין מורובטי

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

תפ"ח 41309-12-14 מדינת ישראל נ' מורובטי

לפני כב' השופטת שרה דותן - אב"ד
כב' השופט מרדכי לוי
כב' השופט ירון לוי
המאשימה

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד רוני מודריק

נגד
הנאשם
ירין מורובטי ע"י ב"כ עו"ד יוסי לין

גזר דין

ניתן בזה צו איסור פרסום על שם המתלוננות או כל פרט שיש בו כדי להביא לזיהוין.

כב' השופט מרדכי לוי:

מבוא

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בכתב האישום המתוקן, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות הבאות:

באישום הראשון: גרם מעשה מגונה בנסיבות אינוס, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין"), בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 350 לחוק ומעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין;

באישום השני: גרם מעשה מגונה בנסיבות אינוס, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 350 לחוק העונשין והטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית, התשנ"ח-1998 (להלן: "חוק למניעת הטרדה מינית");

באישום השלישי: גרם מעשה מגונה בנסיבות אינוס, לפי סעיף 348(א) לחוק העונשין, בנסיבות סעיף 345(א)(3) ביחד עם סעיף 350 לחוק; מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין והטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית;

באישום הרביעי: מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין;

באישום החמישי: פרסום והצגת תועבה (החזקת פרסומי תועבה ובהם דמות קטין), לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין;

ובאישום השישי: מעשה מגונה בפומבי, לפי סעיף 349(ב) לחוק העונשין והטרדה מינית של קטין מתחת לגיל 15, לפי סעיפים 3(א)(6)(א) יחד עם סעיף 5(א) לחוק למניעת הטרדה מינית.

2. הודאת הנאשם ניתנה בעקבות הסדר טיעון שהתייחס בעיקר לתיקון כתב האישום המקורי, כפי שיצוין להלן. כמו כן, הוסכם כי הנאשם יפקיד בקופת בית המשפט סך של 30,000 ₪ כפיצוי, לפני הטיעונים לעונש. עם זאת, הסדר הטיעון לא התייחס לעניין העונש.

עובדות כתב האישום

3. על פי **החלק הכללי בכתב האישום המתוקן**, במהלך שנת 2014 נהג הנאשם לגלוש ממחשבו האישי ברשת האינטרנט, תוך שהוא תר אחר גולשות קטניות במטרה לשוחח עמן באמצעות תוכנת ה-Skype (להלן: "**סקייפ**"). הנאשם נהג לגלוש, בין היתר, באתר www.stips.co.il (להלן: "**אתר סטיפס**") ובאתר www.area.co.il (להלן: "**אתר Area**").

לאחר שיצר הנאשם קשר עם הקטניות באמצעות האינטרנט, הציג עצמו הנאשם תוך שטוען בפניהן בכזב כי הינו קטין בגילאי 13 או 14, ופיתח עמן שיחות מיניות בסקייפ (להלן: "**שיחות התועבה**"). במסגרת שיחות התועבה ובעת שצפה בקטניות באמצעות הסקייפ, גרם הנאשם לקטניות לבצע בגופן אקטים מיניים ואף גרם לחלקן לבצע בפניו מעשים מגונים בגופן. בנוסף, ביצע הנאשם מעשים מגונים בעצמו בפני חלק מהקטניות, תוך שחשף את איבר מינו בפניהן, אונן ואף הגיע לסיפוק מיני בפני חלקן, בעת הצפייה המשותפת באמצעות הסקייפ.

4. על פי האמור **באישום הראשון** בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 31.1.14, איתר הנאשם את הקטינה ד.ק. (להלן: "**הקטינה ד**"), ילידת 29.7.2000, באתר סטיפס. הנאשם פנה אליה באמצעות הסקייפ, כאשר כינה עצמו בשמות משתמש שונים. הקשר האינטרנטי בין הנאשם לקטינה התנהל החל מיום 31.1.2014 ועד ליום 17.10.2014.

ביום 31.1.2014, הנאשם הציג עצמו במרמה בפני הקטינה ד' כבן 13 ובאותו יום הודיעה הקטינה לנאשם כי הינה תלמידת כיתה ז'.

המעשים המתוארים באישום זה בוצעו בעת שהנאשם צפה בקטינה ד' באמצעות הסקייפ וכשמצלמתה של הקטינה מופעלת.

ביום 3.6.2014 הורה הנאשם לקטינה ד' להפשיל את תחתוניה וכך עשתה. לאחר מכן, הורה הנאשם לקטינה לפשק את רגליה ולהניח על השולחן והקטינה ביצעה זאת כדבריו. באותו יום הורה הנאשם לקטינה לפתוח את איבר מינה באמצעות אצבעותיה כשהוא צופה במעשיה.

במספר הזדמנויות גרם הנאשם לקטינה לפשוט את בגדיה ולחשוף את איברי גופה המוצנעים ובאחת ההזדמנויות גרם הנאשם לקטינה להוריד את חולצתה ולצבוט את פטמות שדיה.

לבקשת הנאשם שלחה אליו הקטינה תמונות פרטיות שלה ובמסגרת הקשר האינטרנטי ביניהם ביצעה הקטינה בפני הנאשם אקטים מיניים שביקש ממנה לבצע.

במעשיו אלה, במהלך תקופת הקשר האינטרנטי, במספר הזדמנויות טרם מלאו לקטינה 14 שנים, גרם הנאשם לקטינה להתפשט ולחשוף את איברי גופה המוצנעים תוך שהוא צופה בה ובמעשיה באמצעות הסקייפ. כמו כן, חשף הנאשם מספר פעמים את איבר מינו בפני הקטינה ואונן בעת שהיא צופה במעשיו.

5. על פי האמור **באישום השני** בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 3.10.14 איתר הנאשם את הקטינה ק.פ. (להלן: "**הקטינה ק**"), ילידת 7.11.2002, באתר Area. הנאשם פנה אליה באמצעות הסקייפ. הקשר האינטרנטי בין הנאשם לקטינה התנהל מיום 3.10.2014 ועד ליום 7.10.2014.

ביום 3.10.2014 הנאשם הציג עצמו בכזב בפני הקטינה ק' כבן 13 ואילו הקטינה הודיעה לנאשם שהינה בת 12. במסגרת הקשר האינטרנטי הורה הנאשם לקטינה לפשוט את חולצתה. הקטינה נענתה לו, תוך ששדיה חשופים לעיניו ובעת שהנאשם צופה בה באמצעות המצלמה. לאחר מספר דקות, חשף הנאשם את איבר מינו בפני הקטינה באמצעות המצלמה.

ביום 4.10.2004 הורה הנאשם לקטינה להפשיל את תחתוניה ולפשק את רגליה, והקטינה ביצעה זאת כבקשתו.

6. על פי האמור **באישום השלישי** בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 7.8.14 איתר הנאשם את הקטינה א.מ.א. (להלן: "**הקטינה א**"), ילידת 1.8.2001, באתר Area. הנאשם פנה אליה באמצעות הסקייפ, כאשר כינה עצמו באחד משני שמות משתמש. הקשר האינטרנטי בין הנאשם לקטינה א' התנהל מיום 7.8.2014 ועד ליום 16.8.2014.

ביום 7.8.2014, הנאשם הציג עצמו בכזב בפני הקטינה כבן 14 ואילו הקטינה השיבה לנאשם כי היא בת 13" מחר", ובתגובה השיב לה: "אז ב 12 בלילה אני יגיד לך מזל טוב". החל מהשעה 23:25, הנאשם הפציר בקטינה להפעיל את המצלמה בסקייפ ואף דרש זאת ממנה, גם לאחר שכתבה לו: "דיי מה אתה רוצה".

את המעשים המתוארים להלן באישום זה ביצע הנאשם על אף אמירותיה ותחושותיה של הקטינה כי היא חוששת לבצע הוראותיו ומפחדת נוכח גילה הצעיר.

ביום 8.8.2014 גרם הנאשם לקטינה א' לפשוט את חולצתה, לחשוף את שדיה ולצבט אחת מפטמותיה, בעת שמצלמתה פועלת כפי שהורה לה. בעת שהנאשם ליטף את איבר מינו הזקור, הורה הנאשם לקטינה להצמיד את שדיה האחד אל השני. כמו כן, הורה הנאשם לקטינה "תעלי את החזייה" והקטינה הסירה את חזייתה. מיד לאחר מכן, בעת ששדיה חשופים לעיני הנאשם, הורה הנאשם לקטינה: "תלטפי את הפטמות שלך עם 2 האצבעות.. עכשיו תמשכי את הפטמות קדימה". הקטינה עשתה כן ואף צבטה את פטמות שדיה. סמוך לאחר מכן, החל הנאשם לאונן בפני הקטינה ובמקביל הורה לקטינה: "עכשיו תפתחי את הרגליים טיפה כמו שאת ככה שיראו את הרגליים" והקטינה צייתה ועשתה כן. כמו כן, הורה הנאשם לקטינה: "תשימי יד בפנים... תזיזי אותה בפנים.. עכשיו תסתובבי ותורידי את התחתון כל פעם קצת מאחורה אבל..". הקטינה נגעה באיבר מינה, הפשילה את תחתוניה וחשפה את פי הטבעת שלה לעיני הנאשם, אשר כתב לה "כזה יפה לך הבגדים האלה.. את מקסימה". בנוסף, הורה הנאשם לקטינה לפעור את לחי ישבנה, וכך עשתה, בעת שהנאשם מאונן לעיניה

ופי הטבעת שלה חשוף לעיניו. כמו כן, בעת שפי הטבעת של הקטינה עדיין חשוף לעיני הנאשם, הורה לה הנאשם: "מעולה עכשיו תוציאי לגמרי את התחתון לאט ובעדינות". בתגובה ענתה הקטינה כי היא "לא יכולה" ואילו הנאשם כתב: "את תתגברי על זה נו.. פשוט תעשי את זה". הקטינה סירבה להפשיל את תחתונה לחלוטין, והנאשם הורה לה להיות "כמו מקודם", כשאחוריה של הקטינה עדיין חשופים.

את שאירע כמתואר באישום זה, תיעד הנאשם בסרטון אשר שמר במחשבו.

7. על פי האמור **באישום הרביעי** בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 7.7.2014 איתר הנאשם את הקטינה ש.מ. (להלן: "**הקטינה ש**"), ילידת 15.10.2000, באתר Area. בהמשך, פנה אליה הנאשם בסקיפ תוך כינויו באחד משני שמות משתמש.

ביום 26.7.2014 השיבה הקטינה ש' לשאלתו של הנאשם כי היא בת 14. הנאשם טען בכזב כי הוא בן 14 וחצי. הנאשם הפציר בקטינה, מספר פעמים, לשוחח עמו כאשר מצלמתה פועלת. בנוסף, במועד שאינו ידוע, חשף הנאשם את איבר מינו בפני הקטינה באמצעות המצלמה. במספר מקרים נוספים, הנאשם אונן בפניה ואף בא על סיפוקו כשאיבר מינו בתוך מכנסיו, כשהקטינה צופה באמצעות המצלמה והסקיפ.

8. על פי האמור **באישום החמישי** בכתב האישום המתוקן, ביום 10.12.2014, החזיק הנאשם במחשבו האישי שמונה סרטוני תועבה זרים של קטניות צעירות, ובהם נראות חלקן ערומות, מורחות שוקולד אחת על השניה או בפוזיציות מיניות. הנאשם החזיק גם שמונה סרטונים ישראליים שאותם יצר, בהם מופיעות חלק מן הקטניות שהוזכרו באישומים דלעיל, בעירום מלא, חלקי או במצבים מיניים.

9. על פי האמור **באישום השישי** בכתב האישום המתוקן, עובר ליום 8.8.14 פנה הנאשם אל הקטינה ס.א. (להלן: "**הקטינה ס**"), ילידת 24.9.2000, באתר סטיפס ובהמשך בסקיפ, כאשר כינה עצמו באחד משני שמות משתמש.

ביום 8.8.2014, בתחילת הקשר האינטרנטי בין השניים, הקטינה ס' השיבה לשאלתו של הנאשם כי היא בת 14. הנאשם, מצדו, טען בכזב כי הוא בן 14 וחצי.

ביום 14.10.2014 ביקש הנאשם מהקטינה להפעיל את מצלמת המחשב שלה, הפעיל את מצלמתו, חשף את איבר מינו ואונן בפניה עד אשר הגיע אל סיפוקו. כמה שעות לאחר מכן חשף הנאשם בפני הקטינה את איבר מינו בשנית ואונן בפניה.

10. **בנוסף** לכל המתואר לעיל, צוין **בשלושת האישומים הראשונים ובאישום השישי**, בכתב האישום המתוקן, כי במהלך תקופת הקשר האינטרנטי שרקם הנאשם ובאמצעות שיחות בסקיפ, הנאשם הציע לכל אחת מהקטניות בארבעת האישומים הנ"ל הצעות חוזרות בעלות אופי מיני ואף כתב לכל אחת מהן התייחסויות רבות המופנות להן ולמיניותן.

תסקירי שירות המבחן

11. מכיוון שהנאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו בכתב האישום המתוקן בהיותו מתחת לגיל 21 שנים, קמה כידוע החובה לקבלת תסקיר שירות המבחן בעניינו.

12. על פי התסקיר של שירות המבחן מיום 7.6.2015, הנאשם הוא רווק כבן 20, נעדר עבר פלילי. הנאשם תיאר כי במהלך חופשותיו משירותו הצבאי גילה עיסוק יתר במין ואף תיאר הסלמה בדפוסי התנהגותו, שבאה לידי ביטוי, בין היתר, בהתנהגותו המניפולטיבית והנצלנית, לצורך סיפוק צרכיו המיניים. הנאשם נהג ליצור קשר עם קטינות באמצעות רשת האינטרנט, במטרה לקיים עמן קשר מיני וירטואלי, שכן לתפיסתו, קיימת קלות בהשגתן.

שירות המבחן התרשם כי במהלך ביצוע העבירות, פעל הנאשם בדפוסי חשיבה והתנהגות מניפולטיביים, נצלניים ומתוכננים, הממוקדים בצרכיו המיניים המידיים, תוך תחכום ופיתוי הקטינות.

הנאשם הביע נכונות לשתף פעולה עם גורמי טיפול, ושירות המבחן התרשם כי הנאשם מכיר בפסול שבהתנהגותו המינית ומשייך את ביצוע העבירות כהתנהגות שאינה מופנמת ומקובעת. עם זאת, הנאשם מתקשה להכיר באופן ממשי בפגיעה שנוצרה כתוצאה ממעשיו, באחריותו לה ולבטא אמפטיה ביחס למתלוננות הקטינות.

שירות המבחן המליץ על שילובו של הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול אינטנסיבי ייעודי לעברייני מין, על מנת לשנות את דפוסי של הנאשם ולהפחית מרמת הסיכון במצבו להישנות התנהגות מינית פוגעת בעתיד.

13. בתסקיר המשלים מיום 15.6.2015, שירות המבחן חזר והביע את הערכתו כי יש הכרחיות במעורבות טיפולית במצבו של הנאשם והוסיף כי יש צורך בהערכת מסוכנות מינית על מנת לגבש לו תכנית לשיקום מונע בקהילה.

להערכת שירות המבחן, ענישה מוחשית בלבד ואף שליחת הנאשם למאסר בפועל, אין בה כדי לתרום להפחתת רמת הסיכון להישנות התנהגות מינית פוגעת לטווח הארוך. אולם, במידה שבית המשפט יטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל, קיימת חשיבות בשילובו בטיפול ייעודי במסגרת מאסרו.

14. במהלך הדיון שנערך ביום 22.6.2015, חזרה קצינת שירות המבחן על המלצת השירות לשלב את הנאשם בקבוצת הכנה לטיפול ועל הערכת השירות כי ענישה מוחשית של מאסר בפועל ללא טיפול, עלולה להוות סיכון לביצוע עבירות לאחר שחרורו מהמאסר.

עיקרי טיעוני המאשימה

15. ב"כ המאשימה הטעימה כי כתב האישום המקורי תוקן על ידי השמטת חלק מהעבירות ומהעובדות שיוחסו לנאשם בכתב האישום המקורי - בשל קשיים ראייתיים.

16. ב"כ המאשימה עמדה על השיקולים התומכים לדעתה בהחמרה בעונשו של הנאשם כדלהלן.

ב"כ המאשימה הדגישה את נסיבותיהן המחמירות של העבירות שבהן הורשע הנאשם, ובכלל זה את התכנון, המניפולטיביות והתחבולות המתוחכמות שבמעשיו: הנאשם תר אחר קטינות במקביל להתחזותו לקטין בן גילן. כך הוא פיתח את האמון שלהן במהלך השיחות שהפכו לשיחות מיניות וצפה בהן באמצעות המצלמה המותקנת במחשבו. הקטינות צפו בנאשם מאונן ואף הן ביצעו בגופן מעשים מגונים בהתאם להנחיותיו ולהוראותיו. הנאשם צילם אותן לאחר שהפציר בהן להתפשט ואף שמר מקצת הסרטונים בכונן הקשיח במחשבו.

הנאשם ניצל את גילו הבגיר, את גילן הצעיר של הקטינות, את תמימותן, את האמון שלהן בו, את יכולת השפעתו עליהן, והכל - כדי לספק את צרכיו ואת יצריו המיניים.

מדובר במעשים חוזרים ונשנים, מתוכננים ואינטנסיביים, שנמשכו תקופה ארוכה, כך שאין מדובר במעידה חד-פעמית.

עוד הדגישה ב"כ המאשימה כי הקשר בין הנאשם למתלוננת באישום הראשון נמשך 10 חודשים, "בהם מנחה הנאשם את המתלוננת ומורה לה למול המצלמה לחשוף את איבריה המוצנעים, לפתוח איבר מינה". ב"כ המאשימה הוסיפה כי מהאישום השלישי עולה הלחץ שהפגין הנאשם כלפי הקטינה א', אשר הביעה חשש, רתיעה והסתייגות.

ב"כ המאשימה ציינה כי אין ספק שמעשיו של הנאשם פגעו בקטינות, פגיעה אשר אינה דורשת הוכחה - בנפשו ובהתפתחותן המינית והרגשית. היא הטעימה כי הערכים שנפגעו הינם שמירת שלום הקטינים/ות, שלמות גופם ונפשם, וכי העבירות משליכות על היחסים האינטימיים על ידי העברה מעוותת של תכנים מיניים.

ב"כ המאשימה הדגישה את הקלות שבביצוע העבירות וכן כי העובדה שהעבירות בוצעו בנקל ברשת האינטרנט בביתן של הקטינות, אשר אמור לשמש להן מקלט בטוח, מעבר למסך המחשב - מעצימה את חומרתן.

17. ב"כ המאשימה הפנתה לפסיקה שלפיה יש להחמיר בעונש בגין עבירות של מעשים מגונים בכלל וכלפי קטינים/ות בפרט.

בין היתר הפנתה ב"כ המאשימה לע"פ 6695/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.1.2009); לע"פ 10626/07 **אדרי נ' מדינת ישראל** (24.1.2011); לדברים שכתב כב' השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (22.3.2013), בנוגע לסכנות האורבות ברשת האינטרנט; לתפ"ח (מרכז) 28225-06-12 **מדינת ישראל נ' ע.פ.** (18.12.2013), ביחס למדיניות הענישה ולמתחם הענישה של שנת מאסר עד 3 שנות מאסר בפועל לכל אירוע בעל אופי מיני (בפסקה 40 סיפא); לתפ"ח (מרכז) 40230-12-11 **מדינת ישראל נ' סבח** (9.2.2012), שבו נגזרו 6 שנות מאסר בפועל בגין 8 אישומים של גרם מעשה מגונה, מעשים מגונים וסחיטה [שהערעור עליו נדחה - ע"פ 538/13 **סבח נ' מדינת ישראל** (26.12.2013)]; וכן לע"פ 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.1.2014), שבו נדחה הערעור על חומרת העונש - מאסר בפועל בן שנתיים - ושבוצע מתחם עונש הולם שנע בין שנת מאסר לארבע שנות מאסר בפועל, ביחס לכל אירוע של מעשים מגונים.

ב"כ המאשימה הגישה לעיונו פסיקה נוספת המתייחסת ליתר העבירות שבהן הורשע הנאשם, מלבד העבירות שבאישומים הראשון עד השלישי - שלגביהן נקבע מתחם ענישה של מספר חודשי מאסר עד שנתיים מאסר בפועל, תוך שב"כ המאשימה הטעימה כי ביחס לעבירה של החזקת חומר תועבה נקבע בפסיקה כי אין להסתפק במאסר מותנה, אלא יש להטיל מאסר בפועל.

18. לגישת ב"כ המאשימה, כל אישום מהווה אירוע נפרד; ומתחם העונש ההולם לגבי כל אחד מהאישומים הראשון עד השלישי, הוא בין שנת מאסר לבין שלוש שנות מאסר בפועל, בדומה למתחם שצוין בע"פ 2656/13 הנ"ל.

ב"כ המאשימה טענה כי מוטיבציית הנאשם העולה מתסקירי שירות המבחן נובעת מקיומו של ההליך הפלילי וכי

לנאשם קושי להכיר בחומרת המעשים ובצורך בסיוע. על כן, לטעמה, יש מקום להטלת מאסר בפועל ארוך דיו, שבמסגרתו ניתן יהיה לשלב את הנאשם בטיפול ארוך ומשמעותי לעברייני מין, כך שיפחת הסיכון הנשקף ממנו.

ב"כ המאשימה עתרה להשית על הנאשם 18 חודשי מאסר בפועל בגין כל אחד מהאישומים הראשון עד השלישי, וכי בסך הכול יושתו על הנאשם 4.5 שנות מאסר בפועל, בגין כלל העבירות בהן הורשע, תוך שב"כ המאשימה הציעה לחפוף את העונש בגין האישומים הרביעי עד השישי לעונש שהיא עתרה לו בגין שלושת האישומים הראשונים. כמו כן, עתרה ב"כ המאשימה להטיל על הנאשם מאסר מותנה.

לעניין הפיצוי, עתרה ב"כ המאשימה להורות על העברת סכום הפיצוי שהופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט בסך 30,000 ש"ח - בעקבות הסדר הטיעון כאמור - למתלוננת ד', נושא האישום הראשון (שאמה היא היחידה שהתלוננה ושבבעקבות תלונתה נפתחה החקירה).

עיקרי טיעוני הנאשם

19. מנגד, ב"כ הנאשם עמד על השיקולים התומכים בהקלה בעונשו של הנאשם כדלהלן.

20. לגבי הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, טען ב"כ הנאשם שבעת ביצוע העבירות הנאשם לא הבין את מעשיו ולא היה מודע לעובדה כי הוא מבצע עבירות פליליות.

לטענת ב"כ הנאשם, כתב האישום מגולל תיאור חד-צדדי שלפיו הנאשם הוא היחיד שהורה לקטינות לבצע מעשים מיניים; אולם, בפועל, גם הן הורו לו כך בחלק מן המקרים. עוד הוסיף ב"כ הנאשם כי השיחות בין הצדדים התנהלו בשיתוף פעולה וכי המרמה מצד הנאשם באה לידי ביטוי אך באי-הצגת גילו הנכון ולא מעבר לכך.

ב"כ הנאשם הדגיש כי הנאשם לא עשה שימוש בתמונות של הקטינות, לא העבירן ולא פרסמן בשום אופן ומקום.

באשר לקשר הארוך עם המתלוננת ד' שבאישום הראשון, שאותו ציינה לחומרה ב"כ המאשימה בטיעוניה, הטעים ב"כ הנאשם כי הקשר **המיני** בין השניים נוצר רק בחודש יוני 2014 והיה קצר, ולא כפי שהציגה זאת ב"כ המאשימה.

לטענת ב"כ הנאשם, לא ניתן לקבוע או להוכיח כי הקטינות ניזוקו, שכן לא היה שיתוף פעולה מצד הקטינות ומצד הוריהן במהלך החקירה ולאחריה, אין תסקירי קורבנות, חלקן כלל אינן מודעות להתנהלות התיק ולעצם היותן קורבנות; וכלשון ב"כ הנאשם: "מבחינתן הן ניהלו שיחה עם מישהו, היא נהנתה, הוא נהנה, האם נגרם פה נזק? היא בכלל לא יודעת שהיא קורבן... יש פה מתלוננות שאולי לא יודעות שמי שדיבר איתן התחזה לגיל אחר... אין לנו פה תסקיר קורבן, אין לנו ידיעה ממשית שנגרם נזק ספציפי מוכח".

אשר לנסיבות שאינן קשורות בעבירות, ב"כ הנאשם ביקש לשקול לקולה את העובדה כי אין לנאשם עבר פלילי. כמו כן, הודגש כי הנאשם הודה במיוחס לו, נטל אחריות על מעשיו והתנצל עליהם וכן כי הנאשם הינו צעיר-בגיר וכי יתכן שהתבגרותו המינית לא הסתיימה.

העבירות בוצעו כשהנאשם היה חייל, במהלך חופשותיו בביתו, עקב יצרו המיני, ולא בבסיס שבו שירת, כך

שהדבר מעיד על שליטתו ועל כך שרמת מסוכנותו פחותה.

עוד ציין ב"כ הנאשם, כי הנאשם נרתם להליך הטיפול, מגלה מוטיבציה לכך ואף משפחתו של הנאשם התגייסה למען מטרה זו.

ב"כ הנאשם הגיש את חוות דעתו של ד"ר נמרוד שני (**בימ"ש/1**) מיום 15.5.2015, שלפיה הנאשם אינו בעל משיכה מינית סוטה וכי העיסוק במיניות נבע בין היתר לצורך הפגת מתחים הקשורים לשירותו הצבאי; הומלץ כי הנאשם ישולב בטיפול קבוצתי-ייעודי בתחום עבירות המין, אשר יוכל לסייע בהפחתת המסוכנות המינית.

בנוסף, הגיש ב"כ הנאשם תעודת הצטיינות על תפקודו של הנאשם בצבא, תעודת סיום קורס צבאי ותעודות על הישגיו הלימודיים של הנאשם (**בימ"ש/2**).

21. ב"כ הנאשם טען כי עתירתה של ב"כ המאשימה לעונש מאסר ארוך אינה מידתית ואינה מתאימה לנסיבות המקרה דנן. כמו כן, נטען כי פסקי הדין שאליהם הפנתה ב"כ המאשימה מתייחסים למקרים חמורים יותר, שלא ניתן להקיש מהם דבר לענייננו.

ב"כ הנאשם ביקש לאבחן את המקרה דנן מהמקרה נושא ע"פ 2656/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (21.1.2014), שאליו הפנתה גם ב"כ המאשימה, שבו נסיבות מרבית העבירות היו דומות. בפסק דין זה אושר עונש מאסר בפועל בן שנתיים על נאשם בן 30, נשוי ואב לשתי בנות ששירת בצבא הקבע, שהורשע גם בעבירה של סחיטה באיומים. לעומת זאת, הנאשם דנן הינו בן 20 והוא לא הואשם בכתב האישום המתוקן ולא הורשע בעבירה של סחיטה באיומים, ואף לא השתמש בתמונות של הקטינות ולא העבירן לגורם אחר.

ב"כ הנאשם הפנה מצדו אל תפ"ח (ת"א) 35267-12-11 **מדינת ישראל נ' מלמד** (24.4.2013), שבו הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון בעבירה של גרם מעשה מגונה בנסיבות אינוס והוטלו עליו 6 חודשי עבודות שירות.

כמו כן הפנה ב"כ הנאשם אל ע"פ 7781/12 **פלוני נ' מדינת ישראל** (25.6.2013), בעניינם של נאשמים בגירים-צעירים, בגילאים 18-25.

22. ב"כ הנאשם הדגיש את הסכום המכובד של הפיצויים (בסך 30,000 ₪) שהופקדו על ידי הנאשם עבור המתלוננת, חרף קשייה הכלכליים של המשפחה.

23. לטענת ב"כ הנאשם, בעניינו של הנאשם יש לראות במכלול האישומים אירוע אחד, לקבוע בגינו מתחם עונש אחד ולהטיל על הנאשם את הרף התחתון של המתחם, שלגישתו הוא עונש מאסר של חודשים בודדים שירוצה בדרך של עבודות שירות.

24. בדברו של הנאשם בפנינו הוא הביע את התנצלותו על מעשיו. לדבריו, האירועים נבעו מחוסר מודעותו, ולא היתה לו כוונה להקשות על משפחתו. לדעתו, הוא ראוי לעבור הליך טיפולי או חלק ממנו. הוא הדגיש כי המשפחה משלמת על הטיפול ומנסה לתרום כדי שיוכל ללמוד ממנו, וכדבריו: "מה היה או לא היה, זה בעקרון מחוסר מודעות שלי... לא סתם אנו משלמים עליו [על הטיפול], אנו לא משלמים עליו בגלל מוטיבציה בגלל העונש, אנו משלמים את זה בעצמנו".

הבניית הענישה ושיקולי ענישה - כללי

25. כידוע, **בעקבות תיקון 113 לחוק העונשין**, מקום שמיוחסים לנאשם **אישומים אחדים**, מלאכת הבניית הענישה היא למעשה בת ארבעה שלבים.

בשלב הראשון, יש לקבוע האם מדובר ב"אירוע אחד", כך שייקבע מתחם עונש הולם אחד לאירוע כולו, או שמא מדובר ב"כמה אירועים", כך שייקבע מתחם עונש הולם לכל אירוע בנפרד (סעיף 40 לחוק העונשין) [לעניין הפרשנות של המונח "אירוע", ראו ע"פ 1605/13 פלוני נ' מדינת ישראל (27.8.2014), בפסקאות 15-18 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן; וכן, בהרחבה, ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014) - בעניין "מבחן הקשר ההדוק" שנקטו כב' השופטת ד' ברק-ארז וכב' השופט ע' פוגלמן, לעומת "המבחן הצורני-עובדתי" ו"המבחן המהותי-מוסרי" שבהם נקט כב' השופט י' דנציגר; כמו כן, ראו ע"פ 5834/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 37 לחוות הדעת של כב' השופטת ד' ברק-ארז (20.11.2014); ע"פ 2519/14 אבו קיעאן נ' מדינת ישראל, בפסקאות 7-8 לחוות הדעת של כב' השופט ע' פוגלמן ובהערותיהם של כב' השופטים י' דנציגר ונ' הנדל (29.12.2014). כן ראו והשוו: ע"פ 4289/14 חנונה נ' מדינת ישראל (21.1.2015) - בעניין הגדרת "אירוע" והגדרת "מעשה", כשכל אירוע יכול לכלול מספר מעשים, אשר אפשר כי יצדיקו גזירה של מספר עונשים, בגין כל מעשה עונש נפרד; ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 - לעניין הפרשנות הרחבה שמן הראוי ליתן למונח "אירוע אחד", כך שיינתן שיקול דעת לבית המשפט, הן משיקולי יעילות והן להגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק העונשין, להתייחס לפעולות עברייניות שבוצעו על פני רצף זמן, במקומות שונים וכלפי קורבנות שונים, המהווים "תוכנית עבריינית" - כאל אירוע אחד (23.6.2015)].

בשלב השני, יש לקבוע מתחם עונש הולם לכל אירוע, בגין כל המעשים והעבירות שבוצעו במסגרתו.

בשלב השלישי, יש לבחון האם יש מקום לחרוג ממתחם העונש ההולם - משיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור - אם לאו.

בשלב הרביעי, יש לקבוע את העונש המתאים שיושט על הנאשם; וככל שאין לחרוג ממתחם העונש ההולם (כאמור, משיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור), יש לקבוע את העונש בתוך מתחם העונש ההולם [ראו, למשל, ע"פ 911/14 פלוני נ' מדינת ישראל (4.11.2014)].

אם קיים יותר מאירוע אחד, רשאי בית המשפט לגזור עונש כולל לכל האירועים, או עונש נפרד לכל אירוע [באופן שמחייב גם לקבוע האם ובאיזו מידה יש לחפוף או לצבור את העונשים הנפרדים (סעיף 40ג(ב) סיפא לחוק העונשין)].

26. בהתאם לסעיף 40ב לחוק העונשין, **העיקרון המנחה בענישה הוא עיקרון ההלימה**, דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו.

27. **מתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיף 40ג(א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש ההולם על בית המשפט להתחשב בעיקרון המנחה, הוא כאמור **עיקרון ההלימה**, ולשם כך, יתחשב בית המשפט **בפרמטרים הבאים: הערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בו, נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40ט לחוק העונשין, ומדיניות הענישה הנהוגה** [ראו, למשל, ע"פ 2918/13 דבס נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (18.7.2013); ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל,

בפסקאות 18-29 לחוות דעתו של השופט נ' סולברג (5.8.2013); ע"פ 4741/13 מדינת ישראל נ' נעאמנה, בפסקה 13 (10.6.2014).

28. **חריגה ממתחם העונש ההולם** - בהתאם לסעיפים 40ד-ה לחוק העונשין, ניתן לחרוג ממתחם העונש ההולם, בין אם לקולה משיקולי שיקום, ובין אם לחומרה משיקולים של הגנה על שלום הציבור.

29. **גזירת העונש המתאים** - בהתאם לסעיף 40ג(ב) לחוק העונשין, בגזירת העונש המתאים לנאשם, רשאי בית המשפט להתחשב בהתקיימות **נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה**, כמפורט בסעיף 40יא לחוק העונשין.

כמו כן, רשאי בית המשפט להתחשב בשיקולי **הרתעה אישית** (סעיף 40י לחוק העונשין) **והרתעת הרבים** (סעיף 40ז לחוק העונשין), **ובלבד** שהעונש לא יחרוג ממתחם העונש ההולם.

מן הכלל אל הפרט

30. כזכור, הנאשם הורשע במספר עבירות מיניות שביצע בהזדמנויות רבות, דרך רשת האינטרנט, כלפי חמש קטינות, וכן בהחזקת פרסומי תועבה שבהם דמויות של קטינות. מעשיו אלו של הנאשם בוצעו במשך קרוב לשנה.

מספר האירועים

31. בענייננו, אף שהעבירות כלפי הקטינות ומאפייניהן הם דומים, כל אחד מהאישומים של מעשה מגונה מתייחס אל קטינה אחרת, בזמן שונה, ובעיקר - אין קשר הדוק בין האישומים ואין הם מהווים "תוכנית עבריינית" או "מסכת עבריינית אחת".

על כן, בהתאם לפסיקה שהוזכרה לעיל, מדובר ב**שישה אירועים נפרדים**: חמישה אירועים של מעשים מגונים - אירוע ביחס לכל אישום המתייחס לכל אחת מחמש הקטינות - ואירוע שישי של החזקת סרטוני תועבה.

עם זאת, לדמיון בנסיבותיהן של העבירות יינתן ביטוי בהשתתפות עונש כולל בגין כל העבירות והאישומים, כמכלול אחד (ולא עונשים נפרדים בגין כל אישום) - כפי שיצוין להלן.

מתחמי העונש ההולם

32. **הערכים שנפגעו** במקרה שלפנינו הם כבודן ושלומו של הקטינות, שלמות גופן ונפשן, וזכותן של הקטינות לכבוד, לאוטונומיה, לפרטיות ולתחושת ביטחון.

כך, למשל, בע"פ 6690/07 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 6 (10.3.2008), הוטעם כי:

על החומרה שיש בעבירות מין, לא כל שכן כאשר הן מבוצעות בקרבן קטין או קטינה, דומה כי אין צורך להכביר מילים. ...על העונש הנגזר... לשקף את ההגנה על כבודם, גופם ונפשם של קטינים וקטינות ולהרחיק מן הציבור את אלו מהם נשקף להם סיכון.

33. בשנים האחרונות נדונו, למרבה הצער, מקרים רבים למדי של עבירות מין שבוצעו במרחב הווירטואלי, תוך

שימוש ברשת האינטרנט; והפסיקה, שאליה אתיחס להלן, עמדה על המאפיינים של עבירות אלו ועל מידת הפגיעה בערכים דלעיל, תוך שהדגישה את הסכנות - שלא ידענו בעבר - של החדירה אל המרחב האינטרנטי של הגולשים בצד השני, אל עולמם הפרטי של הגולשים ובפרט של הקטינים/ות שביניהם.

בהקשר זה יפים דבריו של כב' השופט י' עמית בבש"פ 2065/13 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 4(22.3.2013), שאליהם הפנתה גם ב"כ המאשימה בטיעוניה:

המסוכנות של פעם שינתה את פניה ולפנינו מסוכנות מסוג חדש. האינטרנט אינו מרחב וירטואלי-סטרילי כלל וכלל. האינטרנט חודר לחיים האמיתיים, ומציב סכנות של ממש בתחומים ובדרכים לא שיערו ראשונים. מעשים מגונים של פעם, שהיו כרוכים במגע פיזי עם נפגע העבירה, נתחלפו להם בסוגים שונים של מעשים בשלט-רחוק. החסות של האנונימיות הלכאורית והריחוק מהיושב בצדו השני של המחשב, משחררים חסמים ועכבות, ואנשים נורמטיביים כלפי חוץ, שולחים ידם במעשים שלא היו מעיזים לעשות בעולם שמחוץ למרחב האינטרנטי. מגע וחדירה פיזית נתחלפו בחדירה אל תוך המרחב האינטרנטי הפרטי-אינטימי של הגולש בצד השני. מגע שנותר בין שניים בחדר סגור נתחלף לו בחשש לחשיפה ולפרסום פומבי בפייסבוק וביו-טיוב, מה שעשוי להעצים את הפגיעה בנפגע העבירה. כפה אדומה כבר אינה מסתובבת ביער שורץ זאבים, היא משוטטת במרחב האינטרנטי, שם אורבים לה ציידים וטורפים מסוג אחר. בעבר, יכול היה ההורה לשמור על ילדו שלא יסתובב במקומות מסוכנים או בשעות מסוכנות. לא כך ההורה של היום, המתקשה להגן על ילדיו מהסיבה הפשוטה שהסכנה אורבת לקטין בחדרו-שלו, מאחורי הדלת הסגורה. אלו הסכנות החדשות, והמשפט צריך אפוא להתאים עצמו להתמודד עם תת-התרבות העבריינית של הרשת.

כמו כן, ראו ע"פ 538/13 סבח נ' מדינת ישראל, בפסקה 7 לפסק-דינו של כב' השופט ע' פוגלמן (26.12.2013):

די לנו לעמוד בנסיבות המקרה שלפנינו על החומרה היתירה שיש לייחס לעבירות המין המבוצעות באמצעות רשת האינטרנט, העומדת בפני עצמה. נדגיש כי ביצוען של עבירות מין באמצעות האינטרנט אינו מהווה נסיבה לקולה נוכח הנגישות הרבה של רשת האינטרנט; החשיפה הגדולה של קטינים לרשת; הקלות בביצוע עבירות מין והיכולת לפגוע במספר גדול יותר של קורבנות באמצעותה; כמו גם הפגיעה הקשה בנפגעי העבירה שהעבירות מבוצעות בהם שעה שהם מצויים בביתם שהוא מבצרם.

כן ראו ע"פ 6703/13 כהן נ' מדינת ישראל, בפסקה 13 (16.1.2014):

למרות שמעשי המערער אל מול קורבנותיו נעשו במרחב הווירטואלי, הרי שהפגיעה והנזקים הנפשיים שנגרמו לאותן קורבנות צעירות היא ממשית ומציאותית. יתרה מכך, דווקא במרחב רשת האינטרנט פוטנציאל הנזק הוא חמור במיוחד, נוכח קלות השכפול וההפצה... ניתן אף לעמוד על הערך המוגן

של כבודם של הקטינים וזכותם לפרטיות... אין בהיותה של העבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח את חומרת פגיעתה בערכים מוגנים. אדרבה, המשפט אמור להיות ערוך לאיומים החדשים על גופם, כבודם ושלוות חייהם של נפגעי עבירות ולתת להם מענה הולם.

ראו גם ע"פ 2656/13 הנ"ל בעניין פלוני, בפסקה 6 לחוות דעתו של כב' השופט נ' הנדל:

מסך המחשב, שהוא הכלי המציג לנו באופן חזותי את האותות החשמליים המתקבלים מהמחשב, משקף במידה רבה את דו הקוטביות המאפיינת את הרשת... חלקו האחורי של המסך לעומת זאת אטום וסגור ויכול לדמות את העלטה בה אנו מצויים ביחס לזהות האמיתית של האנשים המצויים מצידה השני של הרשת. בחדרי הצ'אט עושים שימוש ילדים ומבוגרים כאחד למטרות שונות... ויש מי שמנצל את תום ליבם של אחרים לצורך סיפוק מאוויו המיני. בחדרים כאלה רב הנסתר על הנגלה.

כמו כן, ראו לאחרונה ע"פ 3023/14 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 11(2.6.2015):

נדגיש כי אין בעובדה שהעבירה מבוצעת באמצעות רשת האינטרנט, כדי להפחית בהכרח מחומרת הפגיעה בערכים המוגנים, שכן יש להגן על כבודם ושלוות חייהם של נפגעי העבירות המבוצעות באמצעות רשת האינטרנט ולתת להם מענה הולם.

34.מן המקובץ לעיל עולה כי **מידת הפגיעה** הנגרמת לקטינים/ת בעבירות מין המבוצעות דרך רשת האינטרנט, **ובערכים דלעיל**, היא **ניכרת וממשית**; כי קיים **צורך להגן על הקטינים/ות** המשתמשים במרחב האינטרנטי; וכי חשוב שגם הענישה בגין העבירות המבוצעות במרחב הווירטואלי תהא ממשית ותעביר **מסר מרתיע למנצלים לרעה** את **קלות הגישה לרשת האינטרנט** למטרות פוגעניות ולסיפוק יצריהם המיניים, במיוחד כלפי קטינים/ות.

35.אשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירות**, מעשיו של הנאשם אומנם אינם מצויים בפני עצמם ברף הגבוה של עבירות המין, ולא כללו מגע פיזי בינו לבין הקטניות. אולם, הנאשם ביצע את העבירות בתכנון ובערמוניות, תוך שניצל לרעה את תמימותו, חוסר ניסיונו, חולשתו, אמונו, גילן הצעיר של חמש הקטניות, כאשר הצעירה ביניהן בת 12 בלבד והגדולה כבת 14, ואת העובדה כי הן "קלות להשגה", לתפיסתו. זאת, תוך שהנאשם הציג עצמו באופן שיטתי ובכזב כקטין, בן גילן לערך של הקטניות.

כמו כן, אין מדובר במעידה רגעית או חד-פעמית, כי אם בהתנהגות חוזרת ונשנית, שנמשכה על פני תקופה ניכרת, כלפי חמש קטניות, במועדים שונים ובהזדמנויות רבות.

ברי כי מעשיו של הנאשם גרמו לפגיעה ניכרת בקטניות ויגרמו למשקעים רבים בבגירותן.

הניצול לרעה של הנאשם את גילן הצעיר של הקטניות ואת תמימותן, התחזותו כבן גילן, הפצרותיו, הלחץ שהפעיל והעובדה כי חלק ממעשיו בוצעו גם לאחר שחלק מהקטניות ביטאו בפניו רצון להפסיק את הקשר עמו - מהווים כולם נסיבות לחומרה.

אין להקל ראש גם בפגיעה הנלווית במשפחותיהן של הקטניות, ואין תימה בכך שהקטניות והוריהן לא הסכימו לשתף פעולה במהלך החקירה ולאחריה - ככל הנראה מחשש לפגיעה נוספת בנעוריהן של הקטניות ובחיייהם של בני משפחותיהן.

36. מנגד, מדובר בנאשם "בגיר-צעיר" ועל כך אעמוד בהמשך.

37. מבדיקת **מדיניות הענישה הנהוגה** בגין עבירות מסוג זה, בנסיבות דומות, עולה כי בתי המשפט נוהגים לגזור עונשים כדלהלן.

בע"פ 6695/08 **פלוני נ' מדינת ישראל** (26.1.2009), שגם אליו הפנתה כאמור ב"כ המאשימה, נדחה ערעורו של המערער על הרשעתו ועל העונש בן 20 חודשי מאסר בפועל שהושת עליו בגין עבירה (פיזית) של מעשה מגונה בקטינה בת 13.5 שנים, שלא בהסכמתה, בנסיבות אינוס.

בע"פ 512/13 **פלוני נ' מדינת ישראל** (4.12.2013), נדחה הערעור על חומרת העונש בן 30 חודשי מאסר בפועל שהוטל על המערער, בגין הרשעתו, על פי הודאתו, במסגרת הסדר טיעון, בעבירות מין שונות, חלקן דרך רשת האינטרנט, כלפי מספר קטניות, ובעבירה של החזקת פרסום תועבה וכן בעבירה של מעשה מגונה, באופן פיזי, בקטינה בת 13.5, בנסיבות אינוס.

כאמור, בע"פ 2656/13 הנ"ל בעניין **פלוני** אושר עונש מאסר בפועל בן שנתיים, על מערער בן 30, נשוי ואב לשתי בנות, שהורשע במספר עבירות מין כלפי קטניות, שבוצעו דרך רשת האינטרנט, וכן בעבירה של סחיטה באיומים (שבה לא הורשע הנאשם שבפנינו).

כמו כן, בע"פ 6703/13 הנ"ל בעניין **כהן** נדחה הערעור על עונש המאסר בפועל בן 15 חודשים שהושת על המערער, בן 66, בגין עבירות מין שבוצעו דרך רשת האינטרנט כלפי שלוש קטניות ובגין החזקת פרסומי תועבה, תוך שצוין כי מתחם הענישה עומד על טווח שבין 8 ל-28 חודשי מאסר בפועל.

38. לאור כל המקובץ לעיל, הנני בדעה כי **מתחמי העונש ההולם** ביחס לאירועים שבאישומים השונים שבגינם הורשע הנאשם, הם כדלקמן:

ביחס לכל אחד מהאישומים 1-3: בין 12 חודשים לבין 30 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישומים 4 ו-6: בין 3 חודשים לבין 12 חודשי מאסר בפועל.

ביחס לאישום 5: בין חודש לבין 6 חודשי מאסר בפועל.

אי-סטייה ממתחמי העונש ההולם

39. במקרה דנן אין הצדקה לחרוג ממתחמי העונש ההולם - לא לחומרה (בגין הגנה על שלום הציבור) ואף לא לקולה בשל שיקולי שיקום, חרף גילו הצעיר של הנאשם והיותו בגיר-צעיר בן פחות מ-21, וזאת בשים לב לריבוי העבירות ולחומרתן. ההתחשבות בגילו הצעיר של הנאשם תבוא לידי ביטוי במסגרת קביעת עונשו בגדרי המתחמים של העונש ההולם, ברף הנמוך של המתחמים, ותוך השתת עונש כולל ומתון ביחס למכלול עמוד 13

העבירות; והכול, כפי שיפורט להלן.

כמו כן, מקובלת עליי המלצת שירות המבחן לשילובו של הנאשם בטיפול ייעודי במסגרת תקופת מאסרו.

הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

40. הנאשם **הודה** בשלביו הראשונים של המשפט, במסגרת הסדר טיעון ותוך תיקון כתב האישום. הודאה זו חסכה זמן שיפוטי רב וחסכה את הצורך בהעדת מי מהקטינות.

עם זאת, מתסקיר שירות המבחן מיום 7.6.2015, עולה כי קיים "קושי של ירין להכיר באחריות למעשיו בעבירות ומזעור עד כדי הכחשה של מעשיו והעדר מצוקה כלשהי בעקבותיהם... גם ההורים מתקשים להכיר בחומרת מעשיו ובצרכיו בסיוע מקצועי". מהתסקיר המשלים של שירות המבחן מיום 15.6.2015, עולה כי הנאשם "מצוי בשלבים ראשוניים של הכרה בפגיעה שבהתנהגותו המינית כפי שבאה לידי ביטוי בעבירות ובאחריותו לה ומבטא נכונות ראשונית לטיפול, כנראה בעיקר על רקע רצונו להקל על תוצאות ההליך המשפטי הנוכחי".

גם בדבריו לפנינו התמקד הנאשם בפגיעה שנגרמה לו ולבני משפחתו, מבלי שהתייחס לפגיעה שנגרמה לקטינות.

41. כמו כן, הנאשם **נעדר עבר פלילי** (ראו גם סעיף 40 יא(11) לחוק העונשין).

42. בנוסף לכך, הנאשם הוא יליד 10.8.1994, קרי הנאשם היה כבן 19 וחצי בעת ביצוע העבירות שבאישום הראשון ובן כ-20 בעת ביצוע יתר העבירות.

הגיל הצעיר הנו שיקול בקביעת העונש הקונקרטי [סעיף 40 יא(1) לחוק העונשין; כן ראו, לעניין קביעת מתחם העונש ההולם, האמור בסעיף 40 ט(א)(6) לחוק העונשין: "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו"; ת"פ (מח' י-ם) 25007-08-12 **מדינת ישראל נ' סלאימה** (4.11.2013)].

בע"פ 7781/12 הנ"ל בעניין **פלוני**, שאליו כאמור הפנה ב"כ הנאשם, הוטעם כי ל"**בגיר-צעיר**", מגיל 18 עד גיל 24 לערך (ובמיוחד עד גיל 21), יש על דרך הכלל יכולת פחותה לכלכל בתבונה את מעשיו ולהימנע מלקיחת סיכונים ומפעולה פזיזה, לא שקולה וקלת דעת, במובחן מבגירים מבוגרים יותר. זאת, בשל המאפיינים ההתפתחותיים, האנטומיים, הפסיכולוגיים והקוגניטיביים המאפיינים אותה קבוצת גיל. לפיכך נקבע שם, בדעת רוב, כי בגזירת עונשו של "בגיר-צעיר" יש לתת לגיל הצעיר משקל לקולה, להתחשב במאפייניה הייחודיים של קבוצה זו וליתן משקל רב לשיקול השיקום:

יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה'בגירים צעירים'. חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של 'בגיר צעיר' לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר

המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש [שם, בפסקה 58 לחוות דעתו של כב' השופט ס' ג'ובראן; וראו גם: ע"פ 4641/12 פלוני נ' מדינת ישראל, בפסקה 15 (20.11.13)].

כן ראו ע"פ 2357/13 **רוש נ' מדינת ישראל**, בפסקאות י"ח-כ' לפסק-דינו של כב' השופט (כתוארו אז) א' רובינשטיין (6.10.2013), שם יש התייחסות לחילוקי הדעות בין דעת הרוב לדעת המיעוט בע"פ 7781/12 הנ"ל, בעניין העונש שראוי להשית על בגירים-צעירים, כדלהלן:

יט. דומה בעינינו כי ניתן ליישב בין הגישות. אכן, הדין אינו יוצר הבחנה מהותית בין בגירים לבגירים צעירים...ואולם הגיל, בכל מקרה, הוא פרמטר המובא בחשבון על פי הדין, גם בתיקון 113; זאת, הן בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה - בסעיף 40ט(6) מובאת בחשבון "יכולתו של הנאשם להבין את אשר הוא עושה, את הפסול שבמעשהו או את משמעות מעשהו, לרבות בשל גילו"; והן לפי סעיף 40יא(1), המביא בחשבון בגדרי נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה את "הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו". ההתחשבות יכולה להיות בגיל צעיר במיוחד - ובאמת, כאמור בפסק דינו של השופט ג'ובראן, גיל 18-19 ואף מעל לזאת הוא משמעותי...

כ. ואחר כל אלה, גם לגבי "בגיר צעיר" אין הגיל פוליסת ביטוח מפני מאסר, מקל וחומר מקטינים שאף לגביהם, במקרים המתאימים, אין מנוס ממאסר...

43. במקרה דנן, מן הראוי להטיל על הנאשם **עונש כולל** בגין כל האישומים, ולא עונשים נפרדים בגין כל אירוע. זאת, שכן מדובר בסדרת אירועים ועבירות מאותו הסוג, הדומים בנסיבותיהם (ראו סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין; ע"פ 212/79 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד לד(2) 421, 432-433 (1979); ע"פ 5798/00 ריזי נ' מדינת ישראל, פ"ד נה(3) 1, 12 (2000); ע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל, בפסקה 11 סיפא לפסק-דינו של כב' השופט צ' זילברטל).

44. **אלמלא גילו הצעיר של הנאשם** בעת ביצוע העבירות, היה מקום להשית על הנאשם עונש כולל של בין 20 ל-24 חודשי מאסר בפועל.

בשל גילו הצעיר של הנאשם והיותו בגיר-צעיר כאמור, יש מקום להפחתה של חודשי מאסר אחדים בעונש (הכולל) שיש להטיל עליו.

45. **סוף דבר**, לאחר שנתתי דעתי למכלול שיקולי הענישה, ובראש ובראשונה לעיקרון ההלימה ולכל יתר השיקולים לקולה ולחומרה, לרבות להיותו של הנאשם בגיר-צעיר, אמליץ לחבריי להרכב להטיל על הנאשם **עונש כולל** כדלהלן:

א. **18 (שמונה עשר) חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום

10.12.2014 עד ליום 1.2.2015;

ב. 12 (שנים עשר) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי

הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין;

ג. 6 (ששה) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור

הנאשם עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה

מינית.

כמו כן, הנאשם ישלם למתלוננת ד' פיצוי בסך 30,000 ₪. המזכירות תפעל להעברת הסכום האמור שכבר הופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט, להוריה של המתלוננת ד'.

תשומת לב שלטונות שב"ס מופנית להמלצת שירות המבחן לשילובו של הנאשם בטיפול ייעודי, במסגרת תקופת מאסרו - המלצה שכאמור מקובלת עליי.

מרדכי לוי, שופט

כב' השופטת שרה דותן - אב"ד:

אני מסכימה.

**שרה דותן, שופטת
אב"ד**

כב' השופט ירון לוי:

ירון לוי, שופט

אני מסכים.

סוף דבר:

אנו גוזרים על הנאשם **עונש כולל** כדלהלן:

א. **18 (שמונה עשר) חודשי מאסר בפועל**, בניכוי ימי מעצרו מיום 10.12.2014 עד ליום 1.2.2015;

ב. 12 (שנים עשר) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור עבירה המצויה בסימן ה' לפרק י' לחוק העונשין;

ג. 6 (ששה) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, לבל יעבור הנאשם עבירה לפי סעיף 214(ב3) לחוק העונשין או עבירה לפי החוק למניעת הטרדה מינית.

כמו כן, הנאשם ישלם למתלוננת ד' פיצוי בסך 30,000 ₪. המזכירות תפעל להעברת הסכום האמור שכבר הופקד על ידי הנאשם בקופת בית המשפט, להוריה של המתלוננת ד'.

תשומת לב שלטונות שב"ס מופנית להמלצת שירות המבחן לשילובו של הנאשם בטיפול ייעודי, במסגרת תקופת מאסרו - המלצה שכאמור מקובלת עלינו.

הודעה לנאשם זכותו לערער לבית משפט העליון בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום כ"א תמוז תשע"ה, 08/07/2015, במעמד הצדדים.